

Να είναι κάποιος εκεί

Στον Κυριάκο Βλασσόπουλο

Αλέξανδρος Ίσαρης

Να είναι κάποιος εκεί στη γωνιά
Με μια αναπνοή ανθρώπου να κάθεσαι
Με όλο του το αίμα
Χωρίς να μιλά να κάθεσαι
Στη γωνιά, να καπνίζει
Ή να ακούει ραδιόφωνο
Να είναι λουσμένος στο φεγγαρόφωτο
Και να αναπνέει
Με ένα δάκρυ σαν αίμα
Κοντά στο παράθυρο
Με όλο του το σώμα
Να κλαίει και να γελάει
Και να είναι εκεί, να τρέφεται
Να με θρέφει η μυρωδιά του.

Να εποπτεύει τον πόνο
Την κανονική αφόδευση
Τον ιδρώτα που δροσίζει.
Αν με φιλήσει θα ξαπλώσω
Σ' ένα κρεβάτι από χόρτα
Ορθάνοιχτος.
Τώρα που γερνάω κανείς δεν πλαγιάζει
Δεν χαϊδεύει την πλάτη
Τους μηρούς, τα σπλάχνα
Ούτε κουνάει τα χέρια όταν φεύγω.

Να είναι κάποιος εκεί στη γωνιά
Σαν φρουρός, σαν κυπαρίσσι, σαν πλάτανος
Με σκιά ιερή, σαν αρχαία ελιά
Με μια καρδιά να χορεύει κόκκινη
Μέσα σε παπαρούνες.

Με στήθος κάτασπρο
Να ζωγραφίζει νότες
Στους εικοσιτέσσερις σπονδύλους
Κι εγώ να γίνομαι κλεψύδρα
Να φωνάζω όπως φωνάζουμε στον ύπνο!
Όλο βοήθεια φωνάζω στα όνειρά μου.
Ενώ αυτός θα πλησιάζει
Κι η σιωπή του θα εισχωρεί
Στα υγρά του κοκλία
Με μια επιθυμία όπως στα χιόνια,
Θα κατηφορίσω την πλαγιά
Στη δυνατή βροχή
Και θα αρχίσω να θυμάμαι.
Μπορεί και να ζήσω.

Αν είναι κάποιος εκεί
Που δεν θα φοβάται
Με όλο του το αίμα
Το πάγκρεας, την ουροδόχο κύστη
Κάποιος που θ' αναπνέει
Θα φταρνίζεται, θα νυστάζει
Θα κατουράει έξω από το νεκροταφείο
Μ' έναν ήχο μεταλλικό δίπλα στον τοίχο
Ενώ η έναστρη νύχτα
Θα φωτίζει τις άτριχες γάμπες του
Θα φωτίζει τα χώμα που περιμένει
Θ' αρχίσω να βγάξω φύλλα
Πολύχρωμα ίσως.
Ισως, λέω, και φοβάμαι.